

Sygn. akt I CSK 444/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie ze skargi T. M. i Z. M. o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w W.
z dnia 8 października 2007 r., sygn. akt II Ns [...],
w sprawie z wniosku Spółdzielni [...] w P.
o stwierdzenie nabycia nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżących
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację T. M. i Z. M. od postanowienia Sądu w W.. Orzeczeniem tym oddalono skargę o wznowienie postępowania w zakończonej prawomocnie sprawie o zasiedzenie, w której stwierdzono nabycie tą drogą własności nieruchomości przez Spółdzielnię [...] w P.. Sądy obu instancji nie podzieliły twierdzeń skarżących, by zostali oni pozbawieni możliwości obrony swoich praw w tym postępowaniu, co prowadziłoby do jego nieważności. Sąd drugiej instancji, na skutek zarzutów podniesionych w apelacji, uzupełnił postępowanie dowodowe przez przesłuchanie Z. M., dochodząc ostatecznie do konkluzji o braku istnienia w sprawie przyczyn uzasadniających wznowienie postępowania.

Orzeczenie to zostało zaskarżone przez T. M. i Z. M. skargą kasacyjną, w której zarzucili oni naruszenie art. 172 k.c. oraz art. 217 § 1, art. 233 § 1, art. 378 § 1 i art. 382 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., wnosząc na tej podstawie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak w niej zwłaszcza istotnego zagadnienia prawnego, na którego występowanie powołali się skarżący. Pod pojęciem tym, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt. 1 k.p.c., zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, rozumieć należy problem z zakresu wykładni prawa o ogólnym charakterze, który nie został wyjaśniony w dotychczasowym orzecznictwie, a którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy mogłoby przyczynić się do rozwoju prawa (por. m.in. postanowienia: z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ., z dnia 5 grudnia 2013 r., II CSK 244/13, nie publ.). Charakteru takiego nie posiada jednak kwestia możliwości przyjęcia za własne przez sąd odwoławczy ustaleń faktycznych sądu niższej instancji, w której skarżący upatrują istotnego zagadnienia prawnego. Problem ten

był wielokrotnie wyjaśniany w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego i nie można przypisać mu charakteru kwestii precedensowej (por. m.in. wyroki: z dnia 10 września 1998 r., III CKN 650/98, nie publ. oraz z dnia 19 czerwca 2013 r., I CSK 639/12, nie publ.). Z utrwalonego sposobu rozumienia tej kwestii wynika znaczny zakres autonomii sądu odwoławczego w decydowaniu o uzupełnieniu podstawy faktycznej orzeczenia lub pozostania przy ustaleniach dokonanych w instancji niższej. Zarazem jest jednak oczywiste, że w razie sformułowania w środku odwoławczym zarzutów co do sposobu dokonania ustaleń faktycznych na sądzie odwoławczym ciąży obowiązek dokonania ich weryfikacji i ujawnienia jej wyników w uzasadnieniu orzeczenia (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2013 r., II PK 300/12, nie publ.), zaś uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia ani wywód zawarty w skardze kasacyjnej, nie ujawniły jakichkolwiek niejasności w tym zakresie. Także w tym, bardziej szczegółowym aspekcie wskazywanym przez skarżących, problem ten nie odpowiada więc przesłance istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt. 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. Z uwagi na wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną po terminie (niezależnie od braku odniesienia się w niej do problemu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania) brak było podstaw do zasądzenia na rzecz Spółdzielni [...] w P. kosztów postępowania kasacyjnego.

[aw]